

So je jene wošoke Szenje: Wone je pak runje kajz druhe, tehodla na tu Nedželu położene, dokelž tejsch wenim, wot Čer-tow Wohnhonenja steji. Woni su tehodla chyli stem pokasacz, so my Boho-joasni bydž a so spowedacz dyrbimy. Ale to je ſnadna, a prawje podjanska Bohobojasnosz, kotraž so psches zyfe Qjeto, hacž do teho Čjaka da wotstor-cicž, budže ſhubenem Peſzenjom a bes Djak Spowedanjom dokonjana, kotrež tolla nidię porucjene neje.

Tehodla dyrbimy najpredn widzicž, so tu to Szenje wot tajkeje Džeckazeje Rhy, a Drjemotkow nereczi; Ale wone je wošoka a česckta Wuzba, wot praweho Wojoowanja a ſimerneho Biedženja w Wjeri psched Bohom. Skotrehož my wuknycž dyrbimy, so nas žana Wjez nedyrbi wottraſchicž, wot Woſanja a Modlenja k Bohu, hacž so won runje wobara; Raſz we ſimer-nych Muſach ſhonimy. Tudy ſcheri nas ton Čjert wſchudžom ſtajkimi ſru-dnemi Myſlemi, so ſebi wot naſcheho Boha a Knesa hinač myſlich nemože-my, hacž so won ſnami nerodži. Tedom so jara hubenje dže, dž te czorne tolſte Mroczele, to lube jaſne Sſtonciko tak poduscha a pschitryia. Tedom je Za-łosz wosche wſchitkeje Žaloszie. Tehodla chzennym tudy wopomnicž

To rycerſke Biedženje teje Ra-naneiſſkeje Žonskeje we tem jara wulfim Spyttowanju,

ſkotremiž ton Knes JČsus ju twerdzie pſchimäſche.

- I. To Spyttowanje ſame, a kak ſo wona rycerſzy we tem ſamem bſedziła je;
- II. Schto my ſteho wuknycž mamy!

I. **T**ajke Wojowanje je nam tudy na tej Žonſtej pokafane, dzejž niz je-no ta Parſchona, ale wſchitke druhe Podacja tak ſte ſu, so by horsche bydž nemoſe. Pschetoz eprjenjemu je wona pohanska Žona, to je to prijenje, kotrež tur Wjez čescku čini, so wona ani Džeczho Habrahame, ani tejsch wot Sſymenja Habramoweho neje. Ty ſy, moſa wona prajicž, ſantnjenia Pohan-ka, a nejſy hodna ſo teže Semja noſy!

To je ſurowe a ſte Spyttowanje, dž ton Čjert we Wutrobi tak ſchczę-je, a praji: Schto čzesch ſo tam haklej do tho modlicž? ty ſy tolla moj, ſapocž radsje, Boha leſtrowacž, to je wſcho je-ne, ty tolla ſbožny nebudžesch! Tajke čertowe Myſle moža jenu ſlabu Wutrobu wot džerkeč, so ſo wona zyſje nemodli, a tehodla do Sazwyflowanja panje.

Tehodla je tu ta Historija naſche dla piſana, so my to kedžbu mijecž ne-dyrbimy, dž nam ton ſy Duch priotk džerkeč a prajicž dže: Ty nejſy Kſche-ſzijan; ſtwojim Modlenjom nicžo neje! Mje, froblje nekedžbij na to, ale rjek: Mjech ja ſym, ſchtuž ja chzu, ja ſo ſa tem neprasham. Pschetoz hacž ja runje Rjeſchnik ſym, da wjem ja tolla, ſo moj